

Deformace a reformace

Možná jste si při tréninku také všimli, jedné závažné deformace, se kterou se marně potýkáme v průběhu dlouholetého tréninkového procesu. Dokonce se s ní stále setkáváme i u zasloužilých a pokročilých cvičenců po mnohaletém vysvětlování, zkoušení a cvičení, jako s neodstranitelnou závadou, ačkoliv se jedná o velice jednoduchý problém, na který nepotřebujeme vůbec žádné odborné vzdělání, ale pouze malé zkoušení (cvičení).

Potřebujeme reformovat člověka, neboť je už značně (bytostně) deformovaný civilizační degenerací, nebo chcete-li, není dosud evolučně (bytostně) zcela vyvinutý. Můžete si vybrat podle své libosti, jak se na ten problém budete dívat. Není to podstatné. Důležité je něco s ním dělat, bez ohledu na ztráty na majetku a na lidech – prostě s ohledem na generační posloupnost cvičení a na předávání a zlepšování tréninku bez zřetele na místo a čas.

Ten (zdánlivě či skutečně) neosobní motiv je velmi důležitý, neboť eliminuje zúžení lidské mysli a vědomí, což je hlavní příčinou zmíněného defektu či nedostatečnosti. Bez této podmínky je veškerá snaha marná a případný trénink vedený obvyklými zájmy cvičenců jejich duševní a mravní defekt pouze zhoršuje, a tím samozřejmě prohlubuje i zmíněné psychosomatické postižení.

Typické příznaky oné bytostné (psychosomatické) nedostatečnosti se projevují takto: Cvičenci ve snaze uvědoměle provádět tělesné pohyby paží či rukou, tyto vykonávají pouze horní, přední a pravou nebo levou částí (*polovinou*) svého těla, zatímco spodní, zadní a levá nebo pravá část (*polovina*) jejich těla výkon vyvažuje, omezuje a brzdí.

Jestliže se pokoušejí o kopy, kopají pouze kopající (výkonnou) nohou, zatímco druhá (stojná) noha, horní a zadní část (*polovina*) jejich těla prováděný kop trpně snáší, vyrovnává, omezuje a brzdí.

Jejich vědomí a myšlení je bezvýhradně, reflexně a definitivně vázáno na výkonné části jejich těla. Svoji bytostí (osobou) tvoří pouze duševní nebo fyzický zrcadlový odraz objektivní reality zevního světa. V případě sportovního či bojového tréninku v něm víceméně předpokládají protivníka, vůči kterému se *učí* bojové techniky, kterým by jej zdolali. Ve skutečnosti však zdolávají a mrzačí jen sebe.

Zevně reflexně vnímající, myslící, jednající a cvičící lidé jsou plně v marxistickém slova smyslu ovládnuti prvotní realitou (hmotu). Jsou pouze jejich druhotnými stíny (reflexy). Tito lidé vám mohou tvrdit, co chtějí, že nejsou materialisty, mohou metafyzicky blouznit, oplývat různými tajemnými schopnostmi, okultními silami a obchodními triky, ale pořád to budou pouze nešťastní otroci (kopie) reality, na kterou ve skrytu duše žehrají, že jim nechce poskytnou více kojenecké stravy, než se jim dosud podařilo ze své ztrápené *matky* vysát.

Vychytralost a naivita jsou průvodními znaky doživotní infantilnosti, která jedním ze syndromů postižení civilizační degenerací nebo evoluční nedostatečností.

Je potřeba cvičit, ale nikoliv jen tak, jak se namane, a jak různí světa znalí suveréni a vzdělání odborníci naivnímu člověku vnukávají. Pokud pochopíte diagnózu, je naděje i na pochopení terapie – na provádění nápravného tělocviku (tréninku).

Deformace je vlastně návod na reformaci. Kdo jej nevidí a snaží se uspět zevním reformováním (deformováním) sebe nebo druhých, je na špatné cestě. Její vymlouvání a dobře míněné rady obvykle nijak nepomáhají. Pak nezbývá, než pouze upřímné přání na rozloučenou: „*Šťastnou cestu!*“

(W 19.8.2011)